

Warszawa, 26 lutego 2026 r.

Do:

Dyrektora Departamentu Zwalczania
Przestępczości Ekonomicznej

Ministerstwo Finansów

APEL IZBY GOSPODARKI ELEKTRONICZNEJ

**w sprawie przesunięcia terminu objęcia branży odzieżowej i obuwniczej
systemem SENT**

Szanowni Państwo,

Izba Gospodarki Elektronicznej reprezentującej przedsiębiorców sektora e-commerce, w tym odzieżowego i obuwniczego, w Polsce, zwraca się z apelem o przesunięcie terminu wejścia w życie obowiązku objęcia odzieży i obuwniczym systemem SENT (System Elektronicznego Nadzoru Transportu) z dnia 17 marca 2026 r. na dzień 1 stycznia 2027 r.¹

Rozumiemy i w pełni popieramy cel funkcjonowania systemu SENT, tj. przeciwdziałanie oszustwom podatkowym i uszczelnianie systemu fiskalnego. System ten od kilku lat skutecznie funkcjonuje w odniesieniu do paliw, alkoholu oraz wyrobów tytoniowych. Jednocześnie pragniemy podkreślić, że rozszerzenie jego zakresu na branżę odzieżową i obuwniczą oznacza jakościowo odmienną skalę oraz zupełnie inny profil rynku niż dotychczas objęte nim kategorie towarów.

Dotychczas objęte SENT rynki (paliwa, alkohol, tytoń) są silnie skoncentrowane, obsługiwane przez relatywnie niewielką liczbę wyspecjalizowanych podmiotów, od lat funkcjonujące w środowisku wysokiej regulacji (akcyza, koncesje, banderole) oraz posiadające dojrzałe procesy compliance i doświadczenie w obsłudze systemów nadzorczych.

Rynek odzieży i obuwniczy jest natomiast masowy i silnie rozproszony, obejmuje kilkanaście tysięcy podmiotów, w tym e-commerce, marketplace'y i MŚP, opiera się na szerokiej współpracy z zagranicznymi dostawcami (UE, poza UE) oraz charakteryzuje się bardzo dużą liczbą dostaw o niewielkiej jednostkowej wartości, wysoką sezonowością i częstą rotacją asortymentu. W praktyce oznacza to, że wdrożenie SENT w branżę fashion nie jest porównywalne organizacyjnie ani operacyjnie z dotychczas objętymi nim sektorami. System SENT w założeniu nie miał dotyczyć towarów powszechnie nabywanych i dostępnych, a jego rozszerzanie na takie grupy towarów powinno obejmować co najmniej dostosowanie systemu do realiów dostaw w sektorze o zupełnie odrębnej charakterystyce. Dodatkowo pokłósiem tej

¹ Zmiana miałaby dotyczyć terminów wskazanych w §3 Rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 10 września 2025 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi.

zmiany jest też niedostosowanie systemu kar, które wynikają z SENT do skali, wartości i wielkości przesyłek objętych obowiązkiem raportowania. W odróżnieniu do dotychczasowej praktyki SENT przepisami zostały objęte niewielkie przesyłki już powyżej 20 par obuwia lub 10 kg odzieży (potencjalnie 31,5 kg w nieprzyjętej jeszcze zmianie rozporządzenia) o potencjalnie bardzo niskiej wartości, przy minimalnych karach co do zasady 20.000 PLN za naruszenie przepisów przy przewozie takiej przesyłki. Powoduje to w naszej opinii rażący brak proporcjonalności sankcji do wartości potencjalnego przewozu.

Dodatkowo, w przypadku odzieży po raz pierwszy w historii SENT objęto tym systemem nie poszczególne pozycje i podpozycje CN, lecz całe działy CN składające się z licznych pozycji i podpozycji, co ma znaczenie zwłaszcza w odniesieniu do zakresu informacji jakie muszą gromadzić uczestnicy obrotu aby prawidłowo wypełnić zgłoszenia. Ponadto dostępne w systemie PUESC formularze zgłoszeń nie przewidują jeszcze możliwości wybrania z listy odzieży, dlatego nie jest jasne, czy wypełniając zgłoszenie konieczne będzie podanie działu CN, do którego należą produkty czy także jednej z licznych pozycji CN. Uniemożliwia to zidentyfikowanie zakresu informacji jakie muszą być gromadzone przez podmioty dokonujące zgłoszeń, a tym samym uniemożliwia rozpoczęcie prac nad dostosowaniem systemów informatycznych tych podmiotów, co jest niezbędne do rozpoczęcia raportowania. Przy takiej skali zmiany dostosowanie systemów informatycznych i częściowa automatyzacja procesu jest niezbędna do zachowania ciągłości dostaw i konkurencyjności rynku polskiego.

Model biznesowy części branży odzieżowej opiera się na współpracy z setkami marek zagranicznych, często za pośrednictwem dystrybutorów. Zagraniczni kontrahenci nie podlegają prawu polskiemu i nie mają ekonomicznej motywacji do ponoszenia dodatkowych kosztów administracyjnych. W praktyce handlowej często brak jest informacji o dokładnym terminie wysyłki, a faktura nie jest dostępna przed rozpoczęciem transportu, co komplikuje prawidłowe i terminowe wypełnienie obowiązków raportowych w systemie PUESC. Co więcej podmioty zagraniczne, które w określonych przypadkach mogą być zobowiązane raportowania w SENT nie są w stanie w tak krótkim czasie przygotować się na raportowanie i w związku z tym wymagają zapewnienia odpowiedniego raportowania w ich imieniu przez świadczących usługi fulfillment w kraju. Powoduje to konieczność odpowiedniego dostosowania procesów w ramach usług fulfillment oraz pozyskania odpowiednich danych i upoważnień do działania w imieniu zagranicznego podmiotu, co rodzi dodatkowe wątpliwości związane z możliwością upoważnienia do działania tylko w zakresie danego centrum fulfillment.

Obecnie obowiązująca wersja przepisów budzi szereg wątpliwości interpretacyjnych, w tym w szczególności w zakresie obowiązków związanych z raportowaniem dostaw towarów na rzecz konsumentów, które nie we wszystkich modelach organizacji takich dostaw podlegają jednoznacznemu wyłączeniu z systemu SENT. Zaproponowane uregulowania nie uwzględniają m.in. realiów części polskich firm odzieżowych z branży e-commerce, które prowadzą działalność w wielu krajach europejskich i wysyłają zamówienia do klientów indywidualnych oraz odbierają zwroty konsumenckie z tych krajów. Dotyczy to zwłaszcza modelu współpracy, w którym polski podmiot wysyła zamówienia do konsumentów w poszczególnych krajach UE. Przesyłki są transportowane zbiorczo do zagranicznego HUB-u firmy kurierskiej przez polskiego przewoźnika, niebędącego operatorem pocztowym. Po przyjęciu w HUB'ie lokalnego operatora pocztowego, przesyłki są transportowane do konsumentów. Na gruncie obecnie obowiązujących przepisów nie został uwzględniony

również fakt, że analogiczny proces odbywa się w przypadku zwrotów towarów dokonywanych przez konsumentów. Zwroty takie są nadawane przez klientów na adres lokalnych HUB-ów firm kurierskich będących operatorami pocztowymi w krajach UE. Następnie przesyłki te są transportowane zbiorczo do magazynu w Polsce przez zewnętrznych przewoźników, którzy nie posiadają statusu operatorów pocztowych. Do momentu przyjęcia przesyłek w magazynie w Polsce podmiot nie posiada informacji ani faktycznej możliwości weryfikacji rodzaju, ilości czy wartości towarów znajdujących się w przesyłkach. HUBy firm kurierskich nie są centrami zwrotów, lecz jedynie centrum przeładunkowym, które nie kontroluje zawartości przesyłek. Tymczasem obecnie obowiązujące uregulowania nakładają na przedsiębiorcę obowiązek podania informacji, których ten przedsiębiorca w istocie nie posiada, co samo sobie wskazuje, że regulacja nie jest jeszcze wystarczająco dojrzała do jej wprowadzenia.

Pełne wdrożenie SENT w podmiotach o dużej skali działalności wymaga zatrudnienia dodatkowych etatów dedykowanych wyłącznie obsłudze raportowania, renegocjacji umów z setkami dostawców (co w praktyce jest procesem wielomiesięcznym, często ponad rocznym), przebudowy systemów ERP i integracji z PUESC oraz zaangażowania znacznych zasobów organizacyjnych kosztem działalności operacyjnej i rozwojowej.

Wiele podmiotów rozpoczęło procedurę uzyskania statusu AEO (Authorised Economic Operator), który zgodnie z przepisami wyłącza z obowiązku zgłaszania przewozów do SENT. Procedura ta trwa jednak w praktyce około roku (choć przepisy wskazują 120–150 dni), przy zwiększonej liczbie wniosków może ulec wydłużeniu, a część firm dopiero analizuje możliwość ubiegania się o ten status. Termin 17 marca 2026 r. nie pozwala realnie zakończyć tych procesów. Samo rozporządzenie zostało ogłoszone dopiero 16 września 2025 r., a dopiero po uchwaleniu przepisów przedsiębiorcy mogli realnie zacząć przygotowywać się do ich wdrożenia.

Dodatkowym problemem są merytoryczne nieścisłości oraz brak jednoznacznych interpretacji dotyczących zakresu stosowania przepisów, w tym raportowania dostaw pod dozorem celnym, dostaw mieszanych, momentu powstania obowiązku zgłoszenia w szczególności przy transporcie intermodalnym oraz niespójności w odpowiedziach publikowanych w sekcji FAQ systemu PUESC. W tak rozproszonym i zróżnicowanym sektorze brak jednoznacznych wytycznych znacząco zwiększa ryzyko niezamierzonych naruszeń.

Z posiadanych przez nas informacji, potwierdzanych przez inne podmioty branży oraz przez przewoźników, termin 17 marca 2026 r. jest niewystarczający dla rynku o takiej skali i strukturze. Istnieje realne ryzyko zakłóceń w łańcuchach dostaw, opóźnień w dostawach, spadku obrotów oraz negatywnego wpływu na konkurencyjność polskiego e-commerce, co może przełożyć się również na niższe wpływy z VAT i CIT.

Podsumowując:

- System SENT nie powstał z myślą o raportowaniu towarów powszechnego użytku w przesyłkach o niskich wolumenach, i nie jest do takiego raportowania przystosowany.
- Nie przeanalizowano realnego wpływu regulacji na branżę, która działa w realiach silnego rozproszenia, w przeciwieństwie do sektora np. paliw opałowych.
- Sankcje z ustawy o SENT są rażąco nieproporcjonalne do wartości przewozów odzieży i obuwi i narażają podmioty z branży na nieproporcjonalne ryzyko biznesowe.

- Podmioty działające w branży fashion nie raportowały do tej pory towarów w systemie SENT. Wdrożenie odpowiednich procesów dla celów raportowania jest czasochłonne i niemożliwe do wykonania w terminie 17 marca 2026 r.
- Ustawodawca objął raportowaniem całe działy CN odzieży, nie udostępniając równocześnie do tej pory odpowiednich formularzy zgłoszeń w systemie PUESC. Przedsiębiorcy nie mają jasności, jakie informacje mają zbierać, jak też nie jest możliwe zautomatyzowanie systemów informatycznych.
- Termin wejścia w życie przepisów nie uwzględnia okresu realnie koniecznego do uzyskania przez przedsiębiorcę statusu AEO.

W związku z powyższym wnosimy o przesunięcie obowiązywania przepisów SENT dla odzieży i obuwniczej na dzień 1 stycznia 2027 r.

Alternatywnie, w przypadku braku możliwości zmiany terminu wejścia w życie przepisów, postulujemy wprowadzenie okresu przejściowego polegającego na odstąpieniu od nakładania sankcji administracyjnych za naruszenia o charakterze formalnym do dnia 1 stycznia 2027 r., przy jednoczesnym umożliwieniu przedsiębiorcom dostosowania systemów i procesów do nowych wymogów.

Takie rozwiązanie pozwoli największym podmiotom uzyskać status AEO, branży realnie dostosować procesy i systemy, doprecyzować wytyczne interpretacyjne oraz ograniczyć ryzyko paraliżu logistycznego i niezamierzonych sankcji, przy jednoczesnym zachowaniu celów fiskalnych regulacji.

Deklarujemy gotowość do dalszego dialogu i współpracy z administracją publiczną w celu wypracowania rozwiązań proporcjonalnych, skutecznych i możliwych do wdrożenia w realiach branży odzieżowej i obuwniczej.

Z wyrazami szacunku

Patrycja Sass-Staniszevska

Prezes Izby Gospodarki Elektronicznej

poświadczenie złożenia podpisów i pieczęci elektronicznych

Certyfikat dla dokumentu o Autenti ID: e6a7bb43-9164-487c-8a47-cb81f81af8c7
utworzonego: 2026-02-26 15:27 (GMT+01:00)